

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Prokopa a přísedících JUDr. Ireny Volfové a Bohuslava Sýby v hlavním líčení konaném dne 25. ledna 2023

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], narozen [datum] v [obec], brigádník, trvale bytem [adresa obžalovaného], nyní ve vazbě ve Vazební věznici České Budějovice,

je vinen, že

dne 29. 8. 2022 v době kolem 20:30 hodin vnikl bez užití násilí přes vstupní branku a dveře do rodinného domu [číslo] v ulici [ulice] v [obec], okres [okres], obývaného jeho bývalou družkou poškozenou [celé jméno poškozené], [datum narození] a jejími dcerami poškozenými [celé jméno poškozené], [datum narození], a [celé jméno poškozené], [datum narození], v domě se v rozhodné době nacházely pouze obě poškozené dcery, předstoupil před ně se sekáčkem na maso v ruce a dotazoval se, kde je jejich matka, obě poškozené se v tuto chvíli pokusily svými mobilními telefony zavolat na policii, v tom jim obžalovaný zabránil a telefon jim oběma vytrhl z ruky, poté přešel ke vstupním dveřím, které uzamkl klíčem nacházejícím se v zámku, následně přešel k jídelnímu stolu, zde se posadil a začal si tam odkládat věci na stůl, mimo jiné pak parohy, nožik a sekáček, který opřel viditelně o nohu stolu, poškozeným zakázal odejít a uvedl, že takhle to být nemělo, že tu měli být všichni, aby promluvil poškozené [celé jméno poškozené] do duše a podal si a rozmlátil hlavu jejímu současnému příteli poškozenému [celé jméno poškozeného], [datum narození], poškozené [celé jméno poškozené] řekl, že jí může zlomit krk nebo vaz, poté z kuchyně přenesl do ložnice kuchyňský nůž, který položil viditelně u postele, vypytaval se poškozených na běžné věci z jejich života a nechal si uvařit kávu, kolem 21:00 hodin předal poškozené [celé jméno poškozené] její telefon a přinutil ji napsat zprávu poškozené [celé jméno poškozené], aby si zajistil, že poškozená přijede do domu, poškozená [celé jméno poškozené] několikrát volala dceři zpět a vypytavala se, těmto hovorům byl obžalovaný přítomen a říkal

poškozeným at' si dají bacha na to co říkají, poškozené potom uzamkl a odešel do sklepa pro láhev Proseca, po chvíli se vrátil a posadil se k jídelnímu stolu a čekal na příjezd poškozené [celé jméno poškozené], která do domu přijela v době kolem 22:30 hodiny, ihned poté, co vstoupila do domu, ji taháním za ruce odtáhl do ložnice, kde ji hodil na postel, řval na poškozenou, že si to klidně odsedí, kde je poškozený [celé jméno poškozeného], že mu klidně rozšlape hlavu, podřízne ho a zakrotí mu krkem, jestli ji baví šukat s dědečkem, že je jeho žena a vždycky bude, přitom jí udeřil otevřenou dlaní do obličeje a snažil se jí sundat tričko a sahal jí zepředu pod kalhoty a následně ji otočil, bil ji přes zadek a sundal jí pásek od kalhot, v této chvíli přiběhla do ložnice poškozená [celé jméno poškozené], která se snažila matce pomoci a strhávala z ní obžalovaného, který jí odtáhl pryč a přitom si sundal svůj pásek a opětovně poškozenou položil na záda v posteli se slovy, že,, jí udělá to samé, co dělaly ty zrůdy v tom vězení těm ženským a za co tam seděly,“ obě dcery se snažily matce pomoci, obžalovaný je táhl pryč, přitom si všiml majáků přijíždějící hlídky Policie ČR, svého jednání proto zanechal a poškozeným se podařilo vyběhnout z domu pryč, tímto jednáním způsobil poškozené [celé jméno poškozené] drobné škrábance a podlitiny,

tedy

- jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal a čin spáchal se zbraní,
- neoprávněně vniknul do obydlí jiného,
- v úmyslu spáchat trestný čin dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného násilím a pohrůžkou jiné těžké újmy donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,
- jinému vyhrožoval usmrcením a těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu a čin spáchal se zbraní,

čímž spáchal

- zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku,
- přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku,
- zločin znásilnění § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce 7 (sedm) let nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit

- poškozené [celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa]. Lužnicí na náhradě škody částku 62 580 Kč, a na náhradě nemajetkové újmy částku 150 000 Kč,
- poškozené [celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa]. Lužnicí na náhradě nemajetkové újmy částku 50 000 Kč.

Odůvodnění:

Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

1. V hlavním líčení byl vyslechnut obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Jako svědkyně byly slyšeny obě poškozené, [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozené], a to v souladu s § 209 odst. 1 trestního řádu v nepřítomnosti obžalovaného. Čteny byly úřední záznamy o podaných vysvětleních svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [celé jméno poškozeného], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. V souladu s § 102 odst. 2 trestního řádu byly dále čteny protokoly o výsledku svědků mladších 18 let, a to [celé jméno poškozené] a [jméno] [celé jméno obžalovaného]. Čteny byly též protokoly o výsledku svědků [jméno] [celé jméno obžalovaného] a [jméno] [příjmení]. Čten byl též znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Dále byly provedeny listinné důkazy, jejichž podstatný obsah je citován níže.

2. Dále byl proveden důkaz protokolem o zadržení osoby na č. l. 36-38 spisového materiálu, lékařskou zprávou na č. l. 47 spisového materiálu, audiozáznamem a jeho přepisem na č. l. 69-70 spisového materiálu, fotografiemi na č. l. 74-77 spisového materiálu, protokolem o prohlídce těla na č. l. 79-80 spisového materiálu, vzkazem na č. l. 142 spisového materiálu, úředním záznamem o výjezdu hlídky na č. l. 144-145 spisového materiálu, záznamem o dechové zkoušce na č. l. 146 147, 148, záznamem tísňového volání na č. l. 150147, 148, protokolem o ohledání místa činu včetně fotodokumentace na č. l. 162-1851, 148, protokolem o předání věci na č. l. 187, 188147, 148, zprávou věznice na č. l. 227, 237147, 148 a zprávami k osobě obžalovaného. Z popisu z evidence rejstříku trestů se zjišťuje, že obžalovaný byl v minulosti 3x soudně projednáván. Z rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 1. 7. 2019, č. j. 6 T 32/2019, vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen přečin nedovolené ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku, zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku a přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 36 měsíců, k trestu propadnutí věci a dále mu bylo uloženo ochranné léčení protialkoholní v ambulantní formě (viz soudní rozhodnutí na č. l. 243 – 249 spisové materie).

II. Skutková zjištění a jejich právní hodnocení

3. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídící se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

4. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v hlavním líčení ke své osobě uvedl, že je hlášen na úřadu práce, po výkonu trestu chodil na brigády. Absolvoval program PMS, „Tvá volba,“ léčí se u psychologa. Drogy nebere, alkohol pije tak dvakrát týdně.

K věci samé uvádí, že dne 29. 8. 2022 potkal poškozenou [celé jméno poškozené], která odvážela jejich syna k babičce, sousedce jeho rodičů. Pak odjela s přítelem pryč, což jej rozčílilo. Napil se alkoholu, což mu mělo pomoci zahnat úzkostné stavy. Vypil asi čtvrt lahve vodky. Usnul, ale jakmile se probudil, vybuchl v něm dlouhodobý vztek a šel do domu poškozené. Vzal s sebou sekáček. [příjmení] byly dcery poškozené, tvrdily mu, že matka doma není. Sekáček údajně ukryl pod bundu, aby holky nevydělaly, nechtěl je stresovat. Nechtěl, aby volaly na policii, proto po nich chtěl telefony. Nevytrhával jim je. Ke vstupním dveřím nešel, tyto neuzamkl. Pak holkám řekl, aby se posadily, že si budou povídat. [celé jméno poškozené] uvařila kávu. Řekl jim, že chce rozmlátit hubu příteli jejich matky. Byly to však jen silné řeči, i když chápe, že to v jeho podání zřejmě vyznělo výhrůžně. Je možné, že [jméno] řekl, že když něco zkusí, tak jí zlomí krk. Není si vědom, že by do ložnice přinesl nůž, ale může to tak být. [jméno] nenutil, aby matce poslal SMS zprávu, pouze jí požádal a nechtěl, aby jí psala, že tam na ni čeká, protože by nepřišla. Poškozená [celé jméno poškozené] pak volala dceři zpátky. Měla říct, že jí není dobře, ať přijede domů. Pak poslal holky do pokoje.

Když přijela poškozená [celé jméno poškozené] domů, chytil ji za ruku, šli do ložnice, kde s ní chtěl mluvit. Rozhodně ji nevlácel za vlasy. Vyčítal jí, nadával jí a poté, co řekla, že to s novým přítelem myslí vážně, tak jí dal facku.,, Třepnul ji,“ nadával a pak jí otočil na břicho a dal jí na zadek. Křičel na ní a byl hrubý, úplně přesně si to neuvědomuje. V ložnici jí říkal:, kde je [celé jméno poškozeného], že mu klidně rozšlape hlavu, podřízne jej a zakroučí mu krkem, když ji baví šukat s dědečkem, že je [jméno] jeho žena a vždycky bude.“ Poškozená dostala na zadek za jeho první trest. Popírá, že by poškozené sundal tričko, neznásilnil ji v tom prvním případě. Dostala na zadek za to všechno, připadá mu to jako křivda, že šel sedět. Opasek poškozené sundal, aby jí přidal. [jméno] byla u toho, křičela na něj, aby matku nechal. Není si vědom, že by jej z poškozené strhávala. Řekl poškozené, že jí udělá to,, co dělají ty zrůdy ženským ve vězení“. Nebyl vzrušený. Počítal s tím, že zase půjde do vězení, ale nevěděl si rady s úzkostnými stavy, které doma prožíval. Holky u toho byly, křičely, pletly se tam. Pak již viděl majáky. Chtěl poškozené přidat tím páskem, ale již to nestihl, neboť přišla policie a zdržela ho.

5. Soud konstatuje, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] je usvědčován podrobnou výpovědí všech tří svědkyň, kdy nezletilá [celé jméno poškozené] detailně popsala jednání obžalovaného na policii, její sestra [jméno] a matka [celé jméno poškozené] pak přímo soudu.

6. Soud mírně korigoval popis skutku, aby zcela přesně odpovídal reálnému průběhu skutkového děje. Vypustil nadbytečný seznam osobních věcí, které si obžalovaný odložil poté, co vstoupil do domu krom sekáčku a nože, které naopak důležité jsou, neboť mu sloužili jako intenzifikace explicitních i implicitních výhrůžek oběma dívkám. Dále, svědkyně [celé jméno poškozené] soudu popsala výhrůžku smrti, totiž že jí obžalovaný může zlomit vaz, nikoli jako spojenou s její případnou snahou osvobodit se z jeho únosu (ve smyslu,, jestli teď zkusíš něco udělat proti mně“) ale obecněji. Obžalovaný jí vyslovil ve smyslu,, můžu tě zabít, pokud budu chtít“ a v tomto smyslu popis skutku přeformulovat i soud.

Pokud jde o vylíčení jednání obžalovaného ve vztahu k [celé jméno poškozené], zde soud pouze z výroku rozsudku vypustil odtažení do ložnice za vlasy, protože se objevuje pouze ve výpovědi ml. [celé jméno poškozené] a i tato svědkyně si jím není zcela jista. Sama svědkyně [celé jméno poškozené] soudu uvedla (a ukázala), že jí obžalovaný za vlasy držel pouze v rámci toho, kdy se jí připlety dozadu, když ji uchopil za spojené ruce za zády. Soud dále upravil poněkud logičtější popis otočení těla, které předcházelo bití poškozené přes zadek.

7. Jinak ponechal soud popis skutku i použitou právní kvalifikaci beze změny. Obě slyšené svědkyně vypovídaly naprosto věrohodně, spontánně. Svědkyně [celé jméno poškozené] je očividně osobnostně submisivnější, nejistá, ve svých výrocích jako by si dávala za vinu jednání obžalovaného, což odpovídá i psychickým dopadům skutku na poškozenou ze zpráv psychiatricky. Naprosto tedy nebylo patrné, že by chtěla obžalovanému uškodit více, než prostým vylíčením svého napadení. [celé jméno poškozené] pak vylíčila celou událost v podstatě v jednom monologu. Obě svědkyně bez toho, aby se odchylovaly od popisu skutku na policii.

8. Výpověď obžalovaného [celé jméno obžalovaného], byť formálně anoncoval vůli doznat jednání alespoň vůči dcerám poškozené, je naopak kontaminována nepravdami, které mají oslabit intenzitu jeho protiprávního jednání.

9. Z výpovědi dívek je zřejmé, že obžalovaný byl vyzbrojen sekáčkem v ruce (viz čl. 109), který neschoval do bundy proto, aby se obě dívky nebály, jak ve své výpovědi líčí. Naopak jim jej ostentativně ukazoval, odložil jej ke stolu. Šlo jasně o explicitní výhrůžku smrti. Obžalovaný následně před očima dívek jednal stejně, jako když s nelegálně drženou Mauserovkou vyhrožoval jejich matce ve věci zdejšího soudu sp. zn. 6 T 32/2019, viz čl. 243 p.v., aby ji donutil k souloži. Do ložnice, kam posléze odvedl poškozenou [celé jméno poškozené], si i nyní podle shodné výpovědi [jméno] i [jméno] ukryl velký kuchyňský nůž. Stejně jednal před znásilňováním [celé jméno poškozené] v roce 2018, kdy pod postel ukrýval pušku.

Není pravdou, že, „požádal“ dívky, aby napsaly matce SMS, aby přišla domů. Donutil je, aby matku přilákaly. Předtím zamkl dveře, bez ohledu na to zda klíč zůstal v zámku a poté dívkám vyhrožoval. Urážel je a ponižoval, což se v jejich výpovědích promítá jako jednání, které braly v kontextu velmi úkorně, protože stejně, se sexuálním podtextem, je obtěžoval již za trvání manželství. [celé jméno poškozené] mj. vyhrožoval, že znásilní některou z jejích dcer, pokud mu nebude po vůli, jak se zjišťuje z odůvodnění rozsudku sp. zn. 6 T 32/2019 na čl. 245 spisu p.v.

10. Za této situace a s dřívějšími špatnými zkušenostmi, které s [celé jméno obžalovaného] jako sexuálním agresorem a na alkoholu závislým násilníkem obě dívky měly, se nutně míra jejich obav musela násobit. Opilý a nadále se pivem a vínem opíjející muž, o němž dívky věděly, že byl odsouzen za vyhrožování a znásilňování jejich matky se zbraní, za této situace dvě hodiny (opět se zbraní) oběma dívkám vyhrožoval a vydíral je způsobem, který rozptyluje jakékoli pochybnosti o naplnění skutkových podstat zločinu podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku a přečinu podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku. Hrozil dokonce smrtí [jméno], která je sice zletilá, ale při své výpovědi u soudu působila spíše dětsky, zranitelně, což koresponduje s následky, jenž jednání obžalovaného mělo na její psychický stav. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] ji nejprve vyhrožoval, že ji udeří (cit., „natáhne ji“) a když mu odvětila, že alespoň bude mít policie co šetřit, dodává, „tobě [anonymizováno] můžu zlomit krk kdy se mi zachce.“ Líčil dívkám, jak se těší, až zavraždí přítele jejich matky, usekne mu hlavu. Zamkl dívky, aby mohl pro alkohol do sklepa a ony neutekly. Pokud pak jde o to, zda obžalovaný požádal dívky, aby napsaly matce, aby přišla, z výpovědi svědkyň vyplývá, že jim zabavené mobilní telefony vrátil pouze, aby mladší z nich donutil matku přilákat domů. Nadiktoval [jméno], at' napíše, „je mi špatně, mamí přijed.“ Pak jí mobil opět vzal. [celé jméno poškozené] je sice [jméno] varována, ale nedomyslí vážnost situace a i když je venku její přítel a ona si nahrává vstup do domu, nevolá rovnou policii. Obžalovaný na ni číhá za rohem a odvede ji do ložnice. V otázce viny ve vztahu k jednání vůči oběma dívkám tedy soud nemá pochybností.

11. Další skutkový děj se pak prokazuje primárně výpovědi poškozené [celé jméno poškozené]. Obhajoba rozporuje, že šlo o pokus zločinu znásilnění § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. Soud se touto otázkou zabýval a má za to, že jednání obžalovaného bezprostředně směřovalo ke spáchání žalovaného zločinu, nešlo o prosté napadení a bití. Tomuto závěru nasvědčuje celá řada skutečností. Ihned poté, kdy [celé jméno obžalovaného] zpoza roku přepadl poškozenou, odvedl ji do ložnice, kde si předtím připravil k posteli nůž. Stejným způsobem a na stejném místě ji znásilňoval v roce 2018. Okamžitě poté, kdy poškozenou uchopil, ji sundal mikínu. Pokud ji chtěl pouze bít, nemusel ji svlékat. Dále, když ji s rukama za zády odtáhl do ložnice, začal poškozené osahávat výstřih. Pak jí zajel rukou pod tričko, sahal jí pod kalhoty na přední straně, tj. na přirození. Očichával ji, hladil po noze, přitom ji ujišťoval, že stále jeho žena. Poškozená to vnímala jako sexuální jednání, stejně jako její dcera, na to byly svědkyně dotazovány.

12. I bití přes zadek, jímž poškozenou obžalovaný podle vlastních slov, „trestal“ za to, že kvůli ní musel vykonat trest, mělo podle mínění soudu v podstatě rituálně sexuální podtext, jako výraz sexuální dominance. V tom se soud shoduje se státní zástupkyní. Obžalovaný mohl poškozenou ztlouci do obličeje. Místo toho ji ušetřil, jeho vlastními slovy, „výchovný výprask.“ Sám uvádí, že měl poškozenou ještě v plánu zbít opaskem. To vše reprezentuje spíše rituální ponižování, ne běžné, se sexualitou nespojené násilí. Signifikantní dále je, že obžalovaný přitom poškozené vyhrožoval, že jí udělá to, za co sedí ve vězení, „zrůdy,“ s nimiž se tam setkal. Pro soud nebylo složitou odpovědí na otázku, co může spáchat muž, sedící na přepadené bezmocné ženě, kterou ujišťuje, že mu patří, kterou svléká, osahává a bije ji, vyhrožuje-li jí že udělá to, co dělaly, „zrůdy,“ sedící ve vězení. V kontextu celé situace šlo o jasnou pohružku sexuálně motivovaným násilným trestným činem, k němuž jednání obžalovaného směřovalo.

13. Dále, obžalovaný [celé jméno obžalovaného] tvrdí, že nebyl vzrušen a nešlo tedy o jednání se sexuálním kontextem. Soud konstatuje, že pro posouzení jednání nezáleží na tom, zda

v konkrétním případě skutečně dojde k pohlavnímu ukojení (Ščerba, F. a kol.: Trestní zákoník. Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2020, str. 1516). Že pachatel v daný moment nedosáhne ani erekce a tvrdí, že nešlo o sexuálně motivované násilí, není relevantní. Mimoto, kromě samotné soulože a s ní srovnatelných forem pohlavního styku je pohlavním stykem třeba i osahávání prsou nebo pohlavních orgánů, intenzivnější osahávání intimních míst na těle přes šaty (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 4. 2013, sp. zn. 4 Tdo 273/2013), jakož i osahávání prsou a osahávání genitálií přes oblečení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 7. 2014, sp. zn. 8 Tdo 775/2014). Je zřejmé že i judikatura chápe jednání, které činil obžalovaný, za jednání sexuálního charakteru. Obvyklá obhajoba u pokusu trestného činu, kdy bylo pachateli zabráněno jej dokonat a následně popře, že by jej měl vůbec v úmyslu spáchat, zde naráží na řadu citovaných okolností, které neumožňují závěr o prostém napadení poškozené, ale napadení sexuálním, směřujícím k finální násilné souloži. K recidivě jednání, jehož se obžalovaný dříve dopouštěl. V podstatě šlo o předeheru skutku, jemuž zabránil příjezd policejní hlídky. Obžalovaného se v průběhu napadání matky snažila mimoto zastavit dcera poškozené, která jej chytala. Obě skutečnosti podle přesvědčení soudu pouze odvrátily jednání bezprostředně směřující k násilím a pohrůzkou násilí uskutečněnému pohlavnímu styku souloži. Takto chápaly svědkyně, které mají s obžalovaným bezprostřednější a bolestnější zkušenosti, a stejně posuzuje jeho jednání i soud.

14. Ze shora uvedeného je zcela zřejmé, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty žalovaných trestných činů. Neoprávněně vniknul do obydlí poškozené rodiny [příjmení], čímž spáchal přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku. Pohrůzkou násilí a se zbraní donutil dcery poškozené, aby přivolaly matku, resp. je nutil k úsluhám, čímž spáchal zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku. Vyhrožoval smrtí poškozené [celé jméno poškozené], vyhrožoval její matce, čímž spáchal přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku. Z výše uvedených důvodů jednoznačně spáchali zločin znásilnění § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

III. Výrok o trestu a o náhradě škody

15. Při výroku o druhu a výměře trestu soud bere v úvahu kritéria stanovená § 38 a § 39 trestního zákoníku, tedy jednak povahu a závažnost projednávaného trestného činu a jednak poměry pachatele, tj. zásadu přiměřenosti (proporcionality) trestní sankce v širším slova smyslu, jednak také požadavek tzv. subsidiarity trestní sankce (§ 38 odst. 1, 2 trestního zákoníku). Při stanovení druhu trestu a jeho výměry pak soud přihlédne ve smyslu § 39 odst. 1, 2 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu (jenž jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem). Dále soud přihlédne k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Mimoto soud přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlédne též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédne konečně k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Soud mimoto posuzuje existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku.

16. Soud v případě projednávané věci neshledal prakticky žádné okolnosti svědčící ve prospěch obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. Obžalovaný se k trestné činnosti doznal pouze částečně, své jednání nepravdivými údaji zlehčoval, bagatelizoval, a přitom trval na slyšení (a tudíž sekundární viktimizaci) obou jeho zletilých obětí, jejichž výpověď přitom mohla být jen čtena. Přiměl soud provádět dokazování s negativními důsledky pro poškozené, které trpí vážnými psychickými následky jeho jednání. Což je jistě jeho procesním právem, avšak nedá se pak

v pravém slova smyslu hovořit o zásadní polehčující okolnosti, spočívající v napomáhání při objasňování trestné činnosti, o doznání.

Více než značnou měrou mu přitěžuje okolnost dle § 42 písm. p) trestního zákoníku, neboť, jak správně zmiňuje obžaloba, spáchal tentýž zločin na téže oběti poté, co byl propuštěn z výkonu nepodmíněného trestu. Spáchal více trestných činů, z toho dva zločiny (§ 42 písm. n) trestního zákoníku).

Spáchal trestný čin na dítěti (§ 42 písm. h) trestního zákoníku), neboť poškozená [celé jméno poškozené] je nezletilá a způsobil tím jinou újmu.

Spáchal trestný čin zákeřně (§ 42 písm. c) trestního zákoníku), hovoříme-li o způsobu, jak donutil [jméno] a [jméno] přilákat poškozenou na místo činu pod záminkou jakési nevolnosti mladší z nich.

17. Dále, podle provedených důkazů spáchal trestný čin s rozmyslem (§ 42 písm. a) trestního zákoníku). Obžalovaný uvádí, že prvním impulzem k jeho jednání byla skutečnost, že jeho bývalá žena zaparkovala vůz v ulici, kde bydlí a ve voze, „schovávala“ druhu. Líčí úzkosti, které měl, líčí, jak ze zoufalství vzal sekáček a šel do domu poškozené. Tvrdí, že šlo o jednání v afektu. To však neodpovídá provedeným důkazům. Podle nich takový skutek plánoval, promyslel jej. Obžaloba i poškozená se domnívají, že podobný útok začal plánovat již v průběhu trestu. Obžalovaný absolvoval pro propuštění program pro zvládnutí agrese, přitom hovořil s psychologem [anonymizováno] [jméno] [příjmení] o tom, že bývalou partnerku napadne, pokud ji uvidí (viz zpráva psychologa). V kritický den ji však nepotkal náhodně. Ve skutečnosti ji lstí vylákal do domu a napadl, tzn. že ji záměrně, promyšleně vyhledal, vytvořil si pro útok prostor.

18. Pro plánovité jednání hovoří i výpověď syna obžalovaného, [jméno] [celé jméno obžalovaného], jenž uvádí, že předmětný den viděl obžalovaného doma brousit si dědečkův sekáček (viz čl. 123 a 124 spisu), přičemž mu obžalovaný sděloval, že chce zabít přítele jeho matky, [celé jméno poškozeného]. Obžalovaný tedy potřeboval, aby byl sekáček – zbraň, která implikuje pro pozorovatele nejhorší možný způsob útoku, sekání do masa – ostrý. Pokud pak svědkyni [celé jméno poškozené] následně sděloval, že [celé jméno poškozeného] usekne hlavu a nutil obě dívky, aby se podrobily jeho vůli, pojistil si předem intenzitu pohrůzek tím, že se vybavil patřičně hroživou zbraní. Dále, podle svědkyně [celé jméno poškozené] se obžalovaný vlastně spletl, když si myslel, že je [celé jméno poškozeného] v domě v ulici [ulice], protože před domem stálo jeho auto. [celé jméno poškozeného] měl však problémy s nohou, proto jej odvezla svědkyně svým vozem a doma zůstalo jen auto. Když pak zaútočil v domě na bývalou manželku, cit., „Zaznělo tam i to, že si klidně odsedí mě i [příjmení], úplně všechny, protože mu to za to stojí.“ Obžalovaný tedy zřejmě počítal s tím, že předmětem jeho útoku bude i přítel poškozené. Jen náhodou nebyla tato osoba v domě přítomna.

O žádném náhlém, afektivním jednání tedy nemůže být v pravém slova smyslu řeč. Obžalovaný plánoval, že spáchá žalované jednání. Byl sice opilý, ale podle znaleckého posudku ví, že v něm alkohol stimuluje agresi. Nešlo o žádný, „zoufalý“ čin, ale daleko spíše o vysněnou agresi žárlivého, zhrzeného muže, směřující podle provedených důkazů k uspokojení jakéhosi zvráceného nutkání jejímu příteli ublížit a pomstít se bývalé manželce za to, že proti němu svědčila a že byl za své jednání soudem potrestán. Odtud jeho výroky dcerám poškozené, že rozbily rodinu, nenávistné výlevy k příteli poškozené. Obžalovanému šlo zřetelně o to svalit vinu za své jednání na jeho oběti a pomstít se jim za to, že mu vzdorovaly. Ani hrozba dovykonání trestu odnětí svobody, z něhož byl propuštěn, ani další trest jej neodradili od toho, aby znovu spáchal stejný zločin.

19. Obžalovanému tedy přitěžují všechna kritéria pro ukládání trestu. Jednak nejdůležitěji z nich, povaha a závažnost spáchaných zločinů, z nichž nejprísněji trestný se pohybuje v sazbě 2 až 10 let. Soud zdůrazňuje, že zločin a přečin, jichž se obžalovaný dopustil vůči dcerám poškozené,

hodnotil jako srovnatelně závažné se zločinem podle § 185 odst. 1, 2, jehož se dopustil vůči pouze vůči matce a podle něhož byl ukládán trest. I na bývalou manželku však mělo jednání obžalovaného devastující [anonymizováno] [jméno] [příjmení] ji ve své zprávě diagnostikuje těžkou depresivní fází, F 32.2, zvažuje i diagnózu F 43.1, tedy Posttraumatickou stresovou poruchu. Pakliže by se tato potvrdila, pohyboval by se obžalovaný v sazbě 5 až 12 let odnětí svobody, podle § 185 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku. Závažnost jeho jednání i tak považuje soud za velmi vysokou.

20. Chráněnými zájmy, ve smyslu § 39 trestního zákoníku je zde osobní integrita, svoboda a bezpečí poškozené [jméno] [příjmení] a jejich dcer, které obžalovaný atakoval pro soud v podstatě nejhrůznějším způsobem.

Fakticky si vzal dvě ještě dospívající dívky jako rukojmí a se zbraní je donutil přilákat jejich matku, aby ji mohl sexuálně napadnout. Před jejich očima si chystal nůž k posteli, tzn. že dívky mohly počítat s nejhorším možným následkem, věděly, co páchal v předchozí trestní věci. Vyhrožoval smrtí starší z nich a také příteli jejich matky.

Pokud pak jde o sexuálně motivované jednání vůči [celé jméno poškozené], obžalovaný podle přesvědčení soudu ve skutečnosti neměl jinou pohnutku, než ponížit a zastrašit poškozenou. Znásilnění není akt lásky, ale dominance nad ženou. Svě předchozí odsouzení klade za vinu poškozené, nikoli sobě. Ani po výkonu trestu není schopen své jednání vůči ní reflektovat, v podstatě přesně jako v roce 2019, kdy stejný závěr činí soudce ve věci zdejšího soudu sp. zn. 6T 32/2019. Nadále je potenciálním sexuálním agresorem.

21. Znalecký posudek posudek [anonymizováno] [jméno] [příjmení] diagnostikuje u obžalovaného smíšenou poruchu osobnosti, tj. nikoli duševní nemoc ale emoční nestabilitu, spojenou s vystupňovanou sebestředností, nevypočitatelností, nezodpovědností a agresivitou. Obžalovaný hovoří o jakýchsi citech, o rodině, z jeho jednání je však zřejmé, že mu nezáleží krom sebe na nikom, včetně jeho syna. Kterého odvrhl jen proto, že si jeho matka našla přítele a když se s ním na naléhání rodiny začal stýkal, opíjel se a naváděl jej, aby vystřelil oko příteli matky.

Tvrzení obžalovaného o tom, že poškozenou má rád, nijak nekoresponduje s faktem, že nejprve zničil vztah s poškozenou i jejími dcerami alkoholismem a sexuální agresí, fakticky vůči všem třem členům rodiny (viz výhrůžky, že dívky znásilní, pokud se mu poškozená nepodvolí, jeho obscénní sexuální narážky a ponižování, jímž dívky trpěly). Nyní – a o tom je soud přesvědčen – v podstatě nachází uspokojení v tom, že bývalé rodině ubližuje. Soud nemohl přehlédnout ve výpovědi [jméno] a [jméno] u obžalovaného prvek jakési satisfakce z několika hodin, kdy v dívkách a poškozené mohl vyvolávat hrůzu a ponižovat je. Sdělovat jim např., že jsou tlusté, že bude muset osmnáctileté [jméno] nasekat na zadek, že ji zabije.

Svémi vyjádřeními při činu o tom, že si rád odsedí trest, bude-li předtím moci poškozené napadnout, svým cíleným kriminálním jednáním vůči rodině provázaným s opětovným alkoholismem, svým opakovaně deklarovaným cílem zavraždit přítele své bývalé manželky, dává obžalovaný jasně najevo, jak má soud uvažovat o výměře trestu. Obžalovaný na své jednání nemá žádný náhled a strach poškozených žen z obžalovaného, který nyní ničí jejich psychické zdraví, je bohužel na místě.

Soud se proto naprosto ztotožnil s konečným závěrem obžaloby, že s ohledem na zjištěné skutečnosti musí trest na co nejdelší dobu oddálit další agresí obžalovaného a co nejdéle nechat poškozeným pocítit pocit bezpečí před obžalovaným tak, aby se nemusely skrývat, jak je zmíněno v jejich vyjádřeních, aby se nemusely bát a aby se jejich psychický stav a vzájemné vztahy mohly zotavit. Obžalovanému byl proto ukládán trest nad polovinou zákonné trestní sazby. Jakýkoli mírnější trest by soud považoval za neadekvátní osobě obžalovaného, jeho skutku a významu trestním právem chráněných hodnot. Pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou.

22. Ochranné léčení ústavní, navrhované zmocněnkyní poškozených, soud v souladu se závěry znaleckého posudku [anonymizováno] [jméno] [příjmení] neukládal. Naprosto postrádá smysl. Obžalovaný se v minulosti léčil opakovaně, naposledy do února 2022 a protože nikdy nebyl k abstinenci motivován (k tomu viz též výpověď jeho bývalé manželky), léčba byla marná. Ihned v den propuštění z léčebny se opil a poté nadužíval podle svědectví jeho otce alkohol v podstatě permanentně. Obžalovaný bude abstinovat delší dobu ve výkonu trestu. Poté, na svobodě, bude abstinovat pouze, pokud se k tomu rozhodne. Soudem uložená léčba bez vnitřní motivace nemá smysl.

III. Výrok o náhradě škody a nemajetkové újmy

23. V adhezním řízení soud rozhodoval o dvou uplatněných nárocích, a to poškozených [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozené]. Poškozená [celé jméno poškozené] se připojila s nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 150 000 Kč, dále náhradu škody ve výši 10 000 Kč za psychologickou pomoc a dále pak za ztrátu na výdělku, jež byla doložena upřesněna dodatečně. Poškozená [celé jméno poškozené] se připojila s peněžní kompenzací za nemajetkovou újmu, resp. za způsobené duševní útrapy ve výši 50 000 Kč.

24. Soud četl prohlášení obou poškozených o dopadu trestného činu, učiněné ve smyslu § 22 zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů. Subjektivní popis duševního stavu poškozených objektivizují zprávy [anonymizováno] [jméno] [příjmení] a [anonymizováno] [jméno] [příjmení], psychologičky [anonymizováno] [jméno] [příjmení], informace ČSSZ o dočasné pracovní neschopnosti, potvrzení o ztrátě na výdělku, apod.

25. Právní oporu mají tyto uplatněné nároky v § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, kdy se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním, kdy takové zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Podle § 2956 občanského zákoníku vznikne-li škůdci povinnosti odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.

26. Podle § 2957 občanského zákoníku způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou podle zákona úmyslné způsobení újmy, zvláště pak mj. způsobení újmy s použitím lsti, pohružky.

27. U obou poškozených obžalovaný velmi negativně a velmi zásadním způsobem zasáhl do jejich práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí, u poškozené [celé jméno poškozené] pak též do integrity poškozené v oblasti sexuality, suverénního rozhodování se o vlastním sexuálním životě. Činil tak již před svým prvním výkonem trestu. V době páčání trestné činnosti, pro níž byl naposledy odsouzen, byl v podstatě osobou z jejich bezprostředního rodinného prostředí. Nejde o anonymního násilníka, který by je náhodně přepadl. Je otcem syna poškozené [celé jméno poškozené] a polorodého bratra [celé jméno poškozené]. Projednávaným skutkem atakoval obě ženy s obdobnými psychickými následky, jako měly před třemi lety. Vědomě tedy znovu vyvolal dopad své předchozí trestné činnosti vůči bývalé rodině. Poškozená [celé jméno poškozené] je v důsledku jeho jednání v péči psychologičky [anonymizováno] [jméno] [příjmení] a psychiatricky [anonymizováno] [jméno] [příjmení]. Jak zmíněno výše, ta ve své zprávě diagnostikuje těžkou depresivní fázi, F 32.2, zvažuje i diagnózu F 43.1 Posttraumatickou stresovou poruchu. Popisuje flashbaky, vysokou míru úzkosti, noční můry, výčitky, ztrátu pocitu soukromí a bezpečí. Paralyzující duševní obtíže, jež poškozené prakticky znemožňují vést normální profesní život učitelky na základní škole i soukromý život. V důsledku svého psychického stavu, jež bezprostředně souvisel s jednáním obžalovaného, měla i autnehodu. Byla jí nasazena silná antidepresiva/anxiolytika, Zoloft, přechodně i Rivotril. Jak uplatněná náhrada škody za ztrátu na výdělku, resp. náklady na psychoterapii, tak i částka odčínující duševní útrapy

zcela odpovídají všem kritériím občanského zákoníku a soud je tedy poškozené přiznal v plném rozsahu.

28. Vůči sotva dospělé [celé jméno poškozené] se pak obžalovaný dopustil vyhrožování smrtí, fakticky omezil její osobní svobodu, donutil ji, aby byla fakticky spolupachatelkou přepadení své matky. Jsou-li dle § 2957 občanského zákoníku okolnostmi zvláštního zřetele hodnými úmyslné způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, pak jde o učebnicový případ citovaného ustanovení.

Poškozená [celé jméno poškozené] trpěla dle zprávy [anonymizováno] [příjmení] reaktivní depresí již v roce 2019, před skutkem, v důsledku soužití s obžalovaným, agresivním alkoholikem a jeho trestné činnosti na její matce. Jako následek nyní prožitého traumatu došlo ke zjevnému zhoršení stavu poškozené. Musela jí být upravována medikace. Poškozená užívá v důsledku napadení ze strany obžalovaného psychofarmaka, Olwexeyu, Prothazin, Siranalen. Má špatné sny spojené s obžalovaným, má flashbaky, úzkosti. Cítí se být ponížena, ohrožená, bezmocná, bojí se mužských a hlasitých hlasů, má strach přijít domů a pobývat zde. V důsledku psychického vyčerpání musela opustit brigády. Její psychický stav jí činí problémy zvládat běžné povinnosti ve škole i doma.

Pod pojem duševních útrap lze již od rekodifikace občanského práva zahrnout i psychickou bolest a právě takto popisovaná psychická bolest, trauma poškozené, jako duševní reakce na zásah pachatele do jejích přirozených práv, odpovídá prohlášení poškozené [celé jméno poškozené], i zprávám odborníků. Soud naprosto neshledal požadovanou částku za nepřiměřenou, a i poškozené byla přiznána postupem podle § 228 odst. 1 trestního řádu.

29. Nároky přiznané v adhezním řízení podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou pro poškozené exekučními tituly v případě, že obžalovaný svou povinnost k náhradě škody nebude plnit dobrovolně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Poškozený se poučuje o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

Žádost o uspokojení majetkového nároku dle zákona č. 59/2017 Sb. je třeba na Ministerstvo spravedlnosti zaslat nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání vznikl oprávněné osobě majetkový nárok. Vzor žádosti naleznete na <https://justice.cz/web/obeti-trestnych-cinu-uspokojeni-majetkovych-naroku>.

Tábor 25. ledna 2023

Mgr. Martin Prokop
předseda soudu

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 29. března 2023.